Я бачу: ти до краю достраждався,
Народе мій! О, чи на те ж хіба
З нещасним прошлим ти єдино здався,
Щоб буть рабом, потурачем раба?

Стогнав ти вік у муках лихоліття,
Не маючи податися куди;
Зідравши шкуру з тебе, верховіття
До ворога пролазило в ряди.

Ти сам оставсь... Страшенна завірюха
Гула, усе метавши навкруги...
Не згинув ти; зберіг високість духа,
Не витратив багатої снаги.

З-під шин тугих німого бідуванню
Життям лине отой могучий дух;
Позбудуться нащадки горювання,
Наздоженуть загальнолюдський рух